

Houd u aan de morele grenzen, die al van oudsher gelden.

Toch blijft de HERE tegen u zeggen: Vraag waar de goede weg is, de vertrouwde paden, die u lang geleden bewandelde. Als u die volgt, zult u rust vinden voor uw ziel. Maar u zegt: “Nee, die weg willen wij niet!” Jeremias 6:16

Twee broers hadden eens lang geleden het oude huisje geërfd waarin ze waren geboren. Het was een armetierig hutje, want de broers waren in grote armoede opgegroeid, maar de broers hadden zich inmiddels aan de armoede ontworsteld en hadden geen belang bij het bouwvallige optrekje.

Maar een van de broers was met een nieuw project op de proppen gekomen en het land waarop het huisje stond kon nog goed gebruikt worden. En zo kwam het dat de beide broers het huisje na vele jaren weer bezochten om het af te breken. Dat viel hen zwaarder dan ze gedacht hadden.

Alles wat ze zagen bracht weer oude en vaak mooie herinneringen naar boven. Hun ouders waren zo arm geweest als een kerkmuis, maar daar waren de broers niet minder van geworden. De ouders hadden de broers alles gegeven dat in hun vermogen lag.

Toen ze bij de keuken aankwamen werden ze haast overmand door hun emoties. De keuken was de plaats waar ze God hadden aanbeden, diezelfde God die de broers reeds jaren geleden de rug hadden toegekeerd. Daar knielde vader iedere avond en las hij voor uit de grote familiebijbel. De afgebladderde tafel stond er nog steeds. Wat was het dat vader hen zo op het hart had gedrukt? “Jongens...” had hij gezegd, “Blijf God trouw. Keer je niet van Hem af.”

Maar dat was wel gebeurd. Met pijn in het hart realiseerden de broers zich dat ze zich te goed hadden gevoeld voor het geloof van hun ouders. Spottend hadden ze de idealen van hun vader overboord gezet. Zij zouden het beter krijgen dan de ouders. Toen zei een van de broers: “Wij hebben het heel wat beter dan hij het ooit gehad heeft, maar hij was een veel betere man dan wij.”

De andere broer knikte. “Je hebt gelijk. En dat moet veranderen. Vanavond nog ga ik net zo’n plaats in mijn huis inrichten. Ik heb zo’n plaats hard nodig, waar ik elke dag de Bijbel ga lezen en mijn kinderen vertel over de God van het leven.”

John Gibson Paton, een Schotse zendeling uit de negentiende eeuw schreef eens: “Geen dringende zakenbespreking, geen urgente handelsmissie, geen bezoek van vrienden of gasten, geen problemen of verdriet en geen vreugde of opwinding hebben ooit in de weg gestaan van dat geheiligde moment waarop wij als familie voor de Heer samenkwamen en ons nederig aan Hem; onze Hogepriester van ons verbond met God overgaven. Over zijn opvoeding zei hij: “Mijn vader wandelde elke dag met God, dus waarom zou ik het dan anders doen.”

